***Landschap met cactussen*, schilderij uit 1931 van de Mexaanse schilder Diego Rivera.**

*In deze **magistrale roman** raakt de lezer in de ban van een tragische wereld vol geweld en eenzaamheid.*

De Mexicaan Emiliano Monge grossiert in prachtige, lange, complexe zinnen, die ook nog eens uitstekend zijn vertaald.

Het is aan het werk van Gabriel García Márquez, Isabel Allende en een handjevol andere successchrijvers te danken dat het magisch-realisme een hardnekkig stereotype werd waarmee de literatuur van Latijns-Amerika werd vereenzelvigd. Het idee dat Latijns-Amerika een continent is waar de wonderen de wereld nog niet uit zijn, ging er in de rest van de wereld in als koek.

Nieuwe generaties schrijvers, met als boegbeeld de tegendraadse Roberto Bolaño, voelden zich totaal niet thuis in dit clichébeeld en kregen last van smetvrees. Veel jonge Latijns-Amerikaanse schrijvers gaan daarom liever niet door voor Latijns-Amerikaanse schrijvers.

Zo niet de Mexicaan Emiliano Monge (1978), die fier is op dit etiket. Niet dat zijn werk tegen het magisch-realisme aanschuurt. Allesbehalve. Wel grijpt Monge schaamteloos terug naar thema's, decors en een stijl die we al kenden van de grote schrijvers die de Latijns-Amerikaanse literatuur zo'n vijftig jaar geleden op de wereldkaart zetten.

De rauwe wijze waarop hij zich door het leven slaat, is de enig mogelijke in de atmosfeer waarin zijn leven zich ontrolt

In *De rauwe hemel*, zijn eerste roman die in het Nederlands is vertaald, zijn de echo's van twee klassieke romans uit de Mexicaanse literatuur te horen: *Pedro*

Páramo van Juan Rulfo en *De dood van Artemio Cruz* van Carlos Fuentes. Maar een herhaling van zetten is *De rauwe hemel* niet. Monges roman heeft meer dan genoeg kracht om op eigen benen te staan. Het is een magistrale roman waarin het geweld een even vanzelfsprekend en alomtegenwoordig verschijnsel is als de lucht die we 24 uur per dag in- en uitademen.

De rauwe hemel begint zo: 'Dit is het verhaal van een man die zonder het te weten zijn eigen tijdperk was en van een plek die zich hier verdicht tot de naam van een persoon: Germán Alcántara Carnero.' Even denk je: dit lijkt wel een samenvatting van *De dood van Artemio Cruz*, de geschiedenis van een bastaard die zich op weet te werken tot een van de rijkste mannen van Mexico en wiens leven symbool staat voor de verloedering van de Mexicaanse revolutie (1910-1917), die de grote kloof tussen arm en rijk ongemoeid liet. Maar hoewel ook Germán Alcántara Carnero's leven een groot deel van de twintigste eeuw beslaat, is hij toch niet zozeer het symbool van een tijd als wel van een plaats: het dorre binnenland van Mexico. In dit opzicht is *De rauwe hemel* meer verwant met *Pedro Páramo*, de roman waarin Juan Rulfo het geweld op het platteland een mythische stem gaf die zelfs tot voorbij de grens tussen leven en dood reikt.

Met Rulfo heeft Monge ook gemeen dat hij een personage heeft gecreëerd dat, hoeveel moord en doodslag hij ook op zijn geweten heeft, niet alleen beul is maar ook (en misschien wel vooral) slachtoffer. De rauwe wijze waarop hij zich door het leven slaat, is de enig mogelijke in de gewelddadige atmosfeer waarin zijn leven zich ontrolt, inclusief de jaren in de Verenigde Staten en de periode van inkeer waarin hij boete probeert te doen.

***De rauwe hemel* is 'een biografie** in brokstukken' waarin sleutelepisoden uit het leven van Alcántara Carnero op grillige wijze aan elkaar worden geregen. De verteller die je naar de verschillende episoden leidt en je daar in trage tred doorheen loodst, is prominent aanwezig als een soort voice-over. Maar in de weg staan doet hij niet. Dankzij het bezwerende ritme van zijn prachtige, lange, complexe zinnen slaagt hij er wondermooi in je helemaal in de ban te brengen van deze tragische wereld van geweld en eenzaamheid.

Hulde aan de schrijver, hulde aan de vertalers. *De rauwe hemel* is een grote Latijns-Amerikaanse roman, ook in het Nederlands.

Maarten Steenmeijer

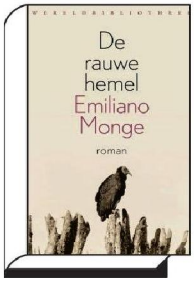

FICTIE
Emiliano Monge
De rauwe hemel
★★★★☆
Uit het Spaans vertaald door Heijo Alting en Brigitte Coopmans. Wereldbibliotheek; 253 pagina's; € 24,99.